

vinder, og det er stort set alle de her forstads-kommuner, som normalt har det svært.

Pia Gjellerup (S):

For det første glæder det mig meget, at finansministerens embedsmænd er betydelig kvikke-re end finansministeren, for de opdagede selv-følgelig med det samme, hvad spørgsmålet dre-jede sig om, for det er også besvaret, men finans-ministeren skulle helt hen til i dag for at finde ud af, at man skulle korrigerer selve spørgsmåls-nummeret. Det er jo ren teknik.

For det andet har Finansministeriet været me-get, meget lang tid om at svare på det, som der oprindelig blev spurgt om i Finansudvalget, det kan man jo også se på det gamle nummer, og fam-ilie- og forbrugerministeren har svaret i Social-udvalget uden at referere til, at der kunne være supplerende besvarelser på vej. Bare for at få det på plads sådan rent teknisk.

Derfor glæder det mig så i øvrigt, når vi ser teknikken, at der bliver gjort reklame for en stri-be socialdemokratiske kommuner, som faktisk efter DUT-kompensationen får for meget. Hvor-for gør de det? Jo, det gør de, fordi de har meget lave takster. Men synes finansministeren ikke, at det ville være redeligt, at man fik en kompens-ation, der svarede til den gennemsnitsudgift, man ikke skal dække mere, i stedet for at man får efter et eller andet tilfældigt skattegrundlags-princip? Det forvrider jo alting.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg synes, det er mere ejendommeligt, at spørge-ren stiller et spørgsmål, der er forkert, ved, det er forkert, ikke får det korrigeret, og når det så viser sig, at der er svaret på spørgsmålet, opret-holder spørgsmålet. Det synes jeg er mere my-stisk, for der er svaret præcist kommune for kommune på det i det skriftlige notat, som er oversendt til spørgeren, yderligere suppleret med, hvad man har gjort for at lægge et loft over, hvor meget man rent faktisk kan miste.

Men det er rigtigt, at vi nøjagtigt følger det DUT-princip, som den tidligere regering har fulgt hele tiden. De vilkår har altid været gæl-dende, at der i DUT er nogle, der overkompens-eres, og nogle, der underkompenseres. Det ejendommelige er blot her, at de kommuner, man normalt ville tro ville miste kompensation, faktisk vinder, og det er det ejendommelige her, for man gør det fordelt på skattegrundlag.

Det burde man jo være tilfreds med, hvis man godt vil hjælpe de kommuner omkring Køben-

havn. Det vil vi gerne, og derfor tog vi ikke pen-ge fra dem, men vi sikrer blot, at de i den anden ende, der mister, i virkeligheden aldrig kan mis-te mere end 0,02 pct. af skattegrundlaget.

Pia Gjellerup (S):

Det er jo helt principielt. Det ene er teknik, og jeg kan godt forstå, at finansministeren gerne vil tale om teknikken, det skulle vi ellers være kom-met over. Ud over det er der jo også, når man stiller et spørgsmål, den politiske holdning til de resultater, som teknikken nu måtte give anled-ning til.

Det, der gives af resultater, er, at de beløb, der kompenseres med, bliver fordelt på skatte-grundlaget. Det vil sige, at de rigeste kommuner får den største compensation, og det er ulogisk i en tid, hvor vi ved, at vi skævvrider hele udlig-ningssystemet, og det indebærer, at de steder, hvor man har de større sociale udgifter, får man en mindre kompensation.

Når det overhovedet kan komme anderledes ud, som finansministeren her refererer, så er det, fordi de pågældende kommuner ikke bliver kompenseret i finansministerens regnestykke for det, som deres skatteydere i forvejen har be-talt, fordi de kører med lavere takster. De bliver ikke kompenseret fuldt ud for det nedslag, der samlet er som følge af loftet over daginstituti-onstakster.

Så det er lidt falsk reklame, der bliver ført for finansministerens politik, men til gengæld en fin reklame for de socialdemokratiske kommuners takstpolitik.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg havde jo bare regnet med, at spørgeren hav-de læst det notat, man har fortalt var udarbejdet, og som blev oversendt den 5. november. Hvem er det, der mister? Er det de fattige? Det er Gen-tofte Kommune, det er Søllerød Kommune, der mister. Jamen det er da ejendommeligt, men det er efter DUT-princippet. Så vi følger det princip, der altid har været.

Det, der er tale om her, er i virkeligheden, at det falder ud på anden vis, således at det faktisk er velhaverkommunerne, der mister, og det er de – i gåseøjne – fattige kommuner omkring ho-vedstaden, der vinder. Yderligere har vi så sik-ret, at ingen af de kommuner, der har et lavere beskatningsgrundlag end 90 pct. af gennemsnit-tet, kan miste mere end 0,02 pct. Vi har aldrig haft noget, der var finere på en atomvægt end det, der vedtages her.